

/ — παπᾶ Βασίλης Συρίγος μαζί και ἡ παπαδιά μου στέργομε τὰ ἄνωθε —
 / — παπᾶ Ἀντώνης Παξιμάδης μάρτυρας —
 / — Νικολὸς Κονέτες μαρατυρῶ τᾷνωθε —
 / — Ἰωάννης Μηνιάτης νοτάριος ἔγραψα.

597

Μισιάρικο

φ. 316^{r-v}

/ [Εἰ]ς δόξα Χριστοῦ 29 Αὐγούστου 1667.
 / Φ 341

/ Τὴν σήμερο ἐδῶ φανερά εἰς ἐμένα τὸν γραφέα και εἰς τοὺς κάτω / θε ἀξιό-
 πιστους μάρτυρες θεληματικῶς τὰ δύο μέρη ἡ κερά / παπαδιά ὀνόματι Καλὴ πρε-
 σβυτέρα ἀφέντη παπᾶ κὺρ Βασίλη Συρίγο / παρὼ ἐδῶ και ὁ ἴδιος ἀφέντης παπᾶς
 και ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος / ὁ Νικηφόρος γιὸς ποτὲ Γεωργίου Σκούλουκα κάποιες μερί-
 δες συ / νιβαζμένες. Ἐχοντας ἡ ἄνωθε κερά παπαδιά ἀπὲ γονικόν της / ἓνα κομ-
 μάτι ἀμπέλι εἰς τὸ μέρος Ἀγίου Φικᾶ ἐλεύτερο μὲ δίχως καμμιᾶς / λογῆς κράτηξή
 σύμπλιο μισὲρ Μιχάλη Μπονάνου και μαστρὸ Μιχέλη / Βαφιᾶ τ' ὁποῖο ἀμπέλι
 τὸ παραδίδει εἰς τὰ χέρια τοῦ ἄνωθε Νι / κηφόρου νὰ τὸ ἔχη αὐτὸς και οἱ κληρονό-
 μοι του εἰς τὸν αἰῶνα μισιάρικο / παντοτινὸ και ὁ λεγόμενος Νικηφόρος διὰ παντίκι
 τοῦ ἄνω λεγο / μένου ἀμπελιοῦ ἐμέτρησε εἰς τὰ χέρια τῆς ἄνωθε κερά παπαδιᾶς
 ρεᾶ / λια ἔξι ἡμισυ λέγω νούμερο 6 1/2 προμετάροντας ὁ λεγόμενος Νικη / φόρος
 νὰ τὸ δουλεύγῃ καλὰ και ἀρεσκούμενα και ὅσο χωράφι ἔχει μέσα τὸ / λεγόμενο
 ἀμπέλι νὰ τὸ φτέψῃ μὲ δικές του ἐξοδες ὁ Νικηφόρος και νᾶναι / φυτεμένο εἰς τέρ-
 μενο χρόνους τρεῖς και ὅ,τι ἰντράδα εἶχε ξαπεστείλει / ὁ Κύριος νὰ μοιράζου ἴσια
 εἰς τὴ μέση και τὴν μπάρτη τῆς ἄνωθε κερά πα / παδιᾶς ὁ αὐτὸς Νικηφόρος και οἱ
 κληρονόμοι του μὲ ἐξοδὲς τος νὰ τὴν μπηγαίνου ἐκεῖ πού εὐρίσκεται κατοικητὴ ἡ
 λεγομένη παπαδιά. Ἀκό / μη νὰ γροικᾶται και τοῦτο τὸ καλαθιάτικο κάθε ἐβδομάδα
 κατὰ / τὴν τάξῃ νὰ πηγαίνῃ τῆς κερά παπαδιᾶς ξεκαθαρνώντας / και τοῦτο ὄντας
 ὁ ἄνωθε Νικηφόρος ἢ και οἱ κληρονόμοι του δὲν ἐθέλασι / δουλεύγει τὸ λεγόμενο
 ἀμπέλι και νὰ χάνου τὲς κράτησες πού ἄνωθε φαίνονται / νὰ χάνου τοὺς κόπους τος
 και μαζί και τὰ τορνέσα παντικιοῦ νὰ λείπου / ἀπὸ μέσα και ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος
 ἂν ἴσως ὁ Νικηφόρος ἢ και οἱ κληρονόμοι του ἐθέλας ἔχει τὸ πρᾶμα καλὰ δουλεμέ-
 νο και ὅλᾳ σωστὰ καμω / μένα ὅσα πού ἐδῶ ὀνοματίζομε νὰ μὴν ἐμπορῇ ἡ κερά

παπαδιά / μήτε οί κληρονόμοι της νά τις έβγάνου παρά νά τήχου πάντοτες εις / τόν αιώνα προμετάρου οί άνωθε μερίδες νά έχου φυλαμένα τούς παρό ταιργιασμούς μαζί και οί κληρονόμοι τος και όποιος από τις μερίδες / ή και οί κληρονόμοι τος είχαν σκανταλίσει νά πληρώνη τη[ς] / άφεντίας που του καιρού εκείνου είχε λάχει ρεάλια είχαν νούμερο 2[0] / και πάλι το παρό νά είναι βέβαιο και άχάλαστο εις βεβαίωση θέλου γρ[ά] / ψει και παρακαλετοί μάρτυρες.

/ Νά γροικᾶται και τουτο εις το κγάματο λεγομένου άμπελιοῦ άκάτωθε / θέλει ειςται και εις τούς καμάτους του νά μην έχου άφορμή οί μερίδες / νά συχύζονται.

/ — παπᾶ Βασίλης Συρίγος γράφω με θέλημα της παπαδι / ᾶς μου στέργομε και οί δύο μερίδες :—

/ — Κυριᾶκος Περουραγίνας μαρτυρῶ τὰ όπιστε —

/ — Φίλιππος Λουρδᾶς ἔγραψα το παρό και μαρτυρῶ —

/ "Εν ἔτει 1685/ Γεναρίου 25/ μου ἔδωσε το παρόν γράμμα ο παπᾶ κυρ Βασίλης Συρίγος και ἔβάλλθην εις τή μάννα / της καντζηλλαρίας κάμου Ἰωάννη Μηνιάτη του νοταρίου.

598

Ἐμπορευμασίαι

φ. 316^v - 318^r

/ + Εις δόξαν του αιώνιου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1685/ ἐν μηνί Γεναρίου 30/ εις το σπίτιν κάμου του ὑπο / γράφοντος νοταρίου ἐνεφανίστην ο μισέρ Στάθης Νταμῖος και ο κυρ Σταμάτης Σαχᾶς ἀπεσταλμένος / από την συνβίαν του την γγερά Μαρίνα με μίαν [[αν]της μπόλτζα ἵνα ποιήσῃ την μπαροῦ/ σαν πουλησίαι εις το σπιτότοπον όπου ἔχειν ἀπὲ γονικόν της εις το μέρος του Νέου Χουρίου ο ο / ποῖος κυρ Σταμάτης ο συνβίος της ἄνω λεγομένης κερά Μαρίνας κατὰ την ἔξουσία όπου / ἔχειν από την συνβίαν του δίνει και παραδίνει και πουλεῖ του ἄνωθεν μισέρ Στάθην το σπιτότο / πον όπου ἔχειν ή συνβίαν του εις το μέρος του Νέου Χωρίου τὸν σύν-μπλιον της Μαρίας της Πα / ρακουλίνας και Κουμούνας Στράτας τὸν όποῖο σπιτότοπον ὡς καθὼς εὑρίσκεται χαλασ / μένος από την σήνμερον τὸν ἐδίνει και παραδίνει τότε και πουλεῖ τονε του ἄνωθεν μισέρ Στάθην / ο διὰ ρεάλια τρία ἡγου 3/ καθὼς ἔταιριάσασιν ἀναμετάξυν τος την όποῖα πληρωμή και / τιμή του αὐτοῦ σπιτότοπου καθομολογᾶ ο εἰρημένος κυρ Σταμάτης πὼς τὰ ἔλαβεν και ἐ / περίλαβέν τα από τὰ χέρια του ἄνωθεν ἄγοραστῆν του μισέρ Στάθην και κράζεται πλη- / ρω / μένος και ξεπληρωμένος ὡς ἓνα νᾶσπρον και από την σήμερον τὸν αὐτὸν σπι-